

تأثیر مقادیر مختلف زیست یار حیاتی باکتوسل (Bactocell) در جیره غذایی قزل آلاهی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*) بر فاکتورهای رشد و فلورباکتریایی

عظیم مدبری^{۱*}، قباد آذری تاکامی^۲، شهرام بهمنش^۳، حسین خارا^۱

۱- دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، دانشکده منابع طبیعی، گروه شیلات، لاهیجان، ایران، صندوق پستی: ۱۶۱۶

۲- دانشگاه تهران، دانشکده دامپزشکی، گروه بهداشت و بیماری‌های آبزیان، تهران، ایران، صندوق پستی: ۱۴۱۵۵-۶۴۵۳

۳- پژوهشکده آبی پروری آب‌های داخلی، بندر انزلی، ایران، صندوق پستی: ۱۶

تاریخ پذیرش: ۲۵ آبان ۱۳۹۲

تاریخ دریافت: ۷ مرداد ۱۳۹۲

چکیده

پروبیوتیک‌ها مکمل‌های میکروبی هستند که با بهبود تعادل جمعیت میکروبی روده میزبان به آن سود می‌رسانند. پروبیوتیک باکتوسل حاوی یکی از انواع باکتری‌های اسید لاکتیک بنام *Pedococcus acidlactici* می‌باشد. به همین دلیل در این تحقیق اثر این زیست یار حیاتی بر فاکتورهای رشد، و فلور باکتریایی روده ماهی قزل آلاهی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*) مورد بررسی قرار گرفت. برای این منظور در سه تیمار (۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰ گرم پروبیوتیک به ازاء هر تن غذا) و یک شاهد آزمایش‌ها انجام پذیرفت. به طوری که ۳۶۰۰ قطعه ماهی قزل آلاهی رنگین کمان با میانگین وزنی ۳/۵ تا ۴ گرم در ۱۲ حوضچه بتونی رهاسازی و به مدت ۲ ماه پرورش داده شدند. پس از اتمام دوره با توجه به بیومتری‌های انجام گرفته و فرمول‌های مختلف رشد و تغذیه مشخص شده که اگرچه بین تیمارها اختلاف معنی‌داری از لحاظ فاکتورهای مختلف وجود ندارند، اما بیش‌ترین افزایش طول (۲۱/۱۷ سانتی‌متر) و وزن (۴۸/۹ گرم) مربوط به تیمار ۳۰۰ گرم به ازاء هر تن غذا بوده است و تیمار شاهد دارای کمترین مقادیر بوده است. همچنین بالاترین میزان توتال کانت باکتری‌های اسید لاکتیک (پروبیوتیک) روده ماهیان قزل آلا در تیمار ۳ (۳۰۰ گرم به ازاء هر تن غذا) (۳۶۳۶۶/۶۷ CFU/g) به دست آمد، در حالی که کم‌ترین مقدار مربوط به تیمار شاهد (۶۰۰ CFU/g) بود. همچنین مقادیر توتال کانت باکتری‌های اسید لاکتیک در غذاهای تحت تیمار در روز اول و هفتم نشان داد که تیمار ۳ دارای بیش‌ترین مقدار (به ترتیب ۷۵۳۳۴ CFU/g و ۳۲۶۶۶۷ CFU/g) و تیمار شاهد (به مقدار صفر) کم‌ترین میزان را به خود اختصاص داده بود. براساس نتایج به دست آمده می‌توان گفت که پروبیوتیک باکتوسل با دوز ۳۰۰ گرم به ازاء هر تن غذا می‌تواند در افزایش وزن ماهی قزل آلا رنگین کمان موثر باشد. ضمن اینکه طبق این بررسی در غذا و روده ماهیان قزل آلاهی تحت تیمار نشان داد که مقدار ۳۰۰ گرم به ازاء هر تن غذا بهترین اثر را در بهبود فلور باکتریایی داشته و به عنوان دوز مناسب پیشنهاد می‌گردد.

کلمات کلیدی: قزل آلاهی رنگین کمان، پروبیوتیک، باکتوسل، رشد، فلورباکتریایی.

مقدمه

در حال حاضر ماهی قزل آلائی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*) سهم با ارزشی در تأمین غذای انسان دارد. در واقع قزل آلائی رنگین کمان یکی از نخستین گونه‌ها از خانواده آزادماهیان است که به عنوان غذای اصلی انسان اهلی و پرورش یافت. این ماهی از اواخر قرن نوزدهم میلادی به صورت قابل مصرف و قابل عرضه به بازار پرورش ارائه داده شده است. امروزه اضافه کردن واسطه گرهای ایمنی از قبیل پروبیوتیک‌ها در جیره غذایی، سیستم ایمنی غیراختصاصی را تحریک می‌نمایند. استفاده از محرک‌های رشد یک روش نوین برای پرورش دهندگان ماهی می‌باشد. توجه به کاربرد این روش با پررنگ شدن مشکلات بیماری‌های ویروسی، باکتریایی، انگلی و قارچی و سایر فاکتورهای محدود کننده در بسیاری از مزارع پرورشی ماهی و هجری‌ها، افزایش یافته است (فرزانیفر، ۱۳۸۴).

پروبیوتیک‌ها مکمل‌های میکروبی هستند که با بهبود تعادل جمعیت میکروبی روده میزبان به آن سود می‌رسانند. امروزه تعدادی از ترکیبات باکتریایی، به طور تجاری در دسترس بوده و در مزارع پرورش آبرزیان به عنوان مکمل‌های غذایی استفاده شده، و یا در غذای ماهی زنده گنجانده می‌شوند. از اینرو، جدا از آماده سازی باکتری‌ها، برخی محققین از محصولات تجاری تولید شده نیز استفاده نموده‌اند. از این میان باکتوسل به عنوان یک پروبیوتیک یا زیست‌یار حیاتی یکی از انواع باکتری‌های اسید لاکتیک می‌باشد. باکتوسل از سویه باکتری *Pedococcus acidilactici* MA تشکیل شده است، که حاوی تعداد 1×10^{10} Cfu/g باکتری از سویه فوق می‌باشد (Fuller,

1989). این فرآورده با پرشمار شدن در دستگاه گوارش میزبان و چسبیدن به روده سیستم ایمنی و مقاومت ماهیان را در مقابل بیماری‌ها و استرس‌های محیطی افزایش می‌دهد و در عین حال سبب افزایش فاکتورهای رشد شده و با کاهش تلفات تولید بیشتری را در زمان کوتاه‌تر به دست خواهد داد (Gatesoupe *et al.*, 1997). باکتوسل نخستین پروبیوتیک مجاز در آبرزیان می‌باشد که در سال ۲۰۰۹ در اروپا به ثبت رسیده است. اولین بار در سال ۲۰۰۲ استفاده آزمایشی از Bactocell در آبرزی پروری آغاز شد و Gatesoupe در سال ۲۰۰۲ مقاله‌ای در خصوص تغذیه ماهی pollack با ناپلی آرتیمیا غنی شده با پروبیوتیک Bactocell و فرمالدئید منتشر نمود. این آزمایش زمینه بررسی‌های بیشتر را در آزادماهیان و میگو به همراه داشت و نتایج آن‌ها باعث دریافت مجوز از اتحادیه اروپا به عنوان اولین پروبیوتیک دارای مجوز جهت آبرزی پروری گردید. در سال ۲۰۰۹ شرکت Lallemand به طور انحصاری موفق به دریافت مجوز از کمیته دائمی زنجیره غذایی و سلامت حیوانات از اتحادیه اروپا به منظور به کارگیری پروبیوتیک Bactocell (*Pedococcus acidilactici*) در بهبود عملکرد پرورش آزاد ماهیان و میگو گردید. در آزاد ماهیان، Bactocell، قادر به بهبود کیفیت محصولات نهایی ماهی با افزایش تعداد با پیشگیری از سندرم فشردگی ماهی می‌باشد. این بیماری تاثیر بسزایی در میزان پرورش ماهیان قزل‌آلا داشته به نحوی که ۲۰ درصد سود اقتصادی پرورش دهندگان این گونه ماهی را با خطر مواجه می‌سازد. ضیایی نژاد و همکاران (۱۳۸۴) اثر باکتری‌های باسیلوس به عنوان پروبیوتیک برای افزایش پارامترهای رشد و تولید در استخرهای

سنجی های هفتگی تعیین شده و میزان دقیق باکتوسل بر حسب روزهای تعیین شده با روغن مایع مخلوط شده و به غذای تیمارها افزوده گردید. مقدار غذای روزانه بر اساس جدول استاندارد در نظر گرفته شد (فرزائفی، ۱۳۷۲).

بیومتری ماهی ها در طول دوره آزمایش (تعیین وزن و طول) در ۵ مرحله صورت گرفت. یک بار قبل از شروع آزمایش و سه بار در طول دوره آزمایش با فاصله ۱۵ روزه و یک بار در پایان دوره انجام شد. در انتها بررسی تلفات دوره محاسبه گردید. همچنین فاکتورهای رشد شامل ضریب رشد ویژه (SGR)، ضریب تبدیل غذایی (FCR)، شاخص وضعیت (FC)، درصد افزایش وزن بدن (PBWI) و میانگین رشد روزانه (ADG) ماهیان در تیمارهای مختلف آزمایش و شاهد بررسی گردید. به منظور ارزیابی روند رشد، علاوه بر اندازه گیری وزن و طول کل ماهیان، شاخص های رشد بر اساس منابع موجود از معادلات ریاضی محاسبه شدند (Samantaray and Mohanty, 1997).

شاخص وضعیت (Condition Factor)

$$CF = \frac{W}{TL^3} \times 100$$

W = وزن بر حسب گرم

TL = طول کل بر حسب سانتی متر

درصد افزایش وزن بدن (Percent Body Weight Increase)

$$PBWI = \frac{BW_F - BW_I}{BW_I} \times 100$$

BW_f = وزن نهایی بر حسب گرم

پرورش میگوی سفید هندی مورد مطالعه قرار دادند. جنابی و همکاران (۱۳۹۰)، به مطالعه افزایش رشد ماهی قزل آلا رنگین کمان با استفاده از پروبیوتیک تجاری باکتوسل و پری بیوتیک مانان پرداختند. آنچه در این تحقیق مدنظر است بررسی تأثیر پروبیوتیک باکتوسل بر روی فاکتورهای رشد و فلورباکتریایی روده ماهی قزل آلا رنگین کمان است.

مواد و روش ها

این تحقیق در مزرعه پرورش ماهی پارسیان واقع در شهر چابکسر استان گیلان، در فصل پاییز و از ابتدای ماه مهر تا انتهای نیمه آذر ماه ۱۳۹۰ به مدت ۸ هفته انجام گرفت. طرح کلی این تحقیق در قالب طرح کاملاً تصادفی انجام گردید. بدین صورت که در این تحقیق از سطوح متفاوت پروبیوتیک باکتوسل (۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰ گرم پروبیوتیک باکتوسل در هر تن از غذا) و یک جیره غذایی بدون ترکیب باکتوسل به عنوان شاهد مورد استفاده قرار گرفت و هر یک از جیره های آزمایشی برای غذادهی ماهیان ۳ کانال بتونی (در مجموع ۱۲ کانال بتونی موازی به ابعاد ۳×۶×۰/۶ متر و به عمق ۶۰ سانتی متر) به کار گرفته شد. به عبارت دیگر در این آزمایش در مجموع ۴ تیمار و برای هر تیمار ۳ تکرار در نظر گرفته شد. طول مدت این آزمایش نیز ۸ هفته در نظر گرفته شد. در هر استخر نیز ۳۰۰ عدد بچه ماهی با متوسط وزن ۳/۵ تا ۴ گرم رهاسازی شدند.

از غذای کنسانتره ماهی قزل آلا رنگین کمان ساخت کارخانه چینه جهت تغذیه بچه ماهیان استفاده شد. مقدار خوراک روزانه تیمارها به نسبت درجه حرارت و وزن بچه ماهی ها و با توجه به زیست

BW_i = وزن اولیه بدن بر حسب گرم

همچنین پس از افزودن پروبیوتیک به غذای تیمارها جهت اطمینان از چسبیدن آن‌ها و مدت زمان زنده ماندن و رشد پروبیوتیک در روزاول و هفتم، فلور باکتریایی غذاها مورد بررسی قرار گرفت. در ضمن به منظور بررسی و مقایسه باکتری‌ها و پروبیوتیک از روده بچه ماهیان برای تعیین تراکم باکتری‌ها و پروبیوتیک‌ها در ابتدای شروع آزمایشات و انتهای دوره نمونه برداری انجام گرفت و در محیط‌های انتخابی کشت داده شد تا معلوم شود پر شمارشدن باکتری‌های "باکتوسل" تا چه اندازه ای بوده و نسبت به سایر باکتری‌های موجود در روده چه برتری هائی داشته است (Ringo and Gatesoupe, 1998).

در نهایت نتایج حاصل با استفاده از نرم افزار SPSS با ویرایش ۱۶، بوسیله آزمون آنالیز واریانس یکطرفه و میانگین چند دامنه دانکن و طرح آماری بلوک‌های تصادفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. مقایسه میانگین‌ها در سطح ۹۵ درصد ($P < 0.05$) انجام شد.

نتایج

طبق بررسی‌های صورت گرفته حداکثر وزن در انتهای دوره آزمایشی متعلق به تیمار (۳)، دریافت کننده پروبیوتیک ۳۰۰ گرم در تن به میزان ۴۸/۹ گرم و حداقل وزن متعلق به تیمار گروه شاهد به میزان ۳۰/۸۲ گرم بود (جدول ۱). چنین نتایجی در طول ماهیان، شاخص وضعیت (CF)، درصد افزایش وزن، حداکثر ضریب رشد ویژه (SGR) و میانگین رشد روزانه (ADG) دیده شد. به طوری که براساس مطالعات آماری انجام گرفته با آزمون واریانس یکطرفه و دانکن حاکی از وجود اختلاف معنی دار بین تیمارها در سطح ۹۵ درصد بود ($P < 0.05$). ضمن اینکه حداقل ضریب

ضریب تبدیل غذایی (Feed Conversion Ratio)

$$FCR = \frac{F}{W_f - W_i}$$

F = مقدار غذای مصرف شده

W_f = وزن نهایی بر حسب گرم

W_i = وزن اولیه بدن بر حسب گرم

ضریب رشد ویژه (Specific Growth Rate)

$$SGR = \frac{\ln W_F - \ln W_I}{t} \times 100$$

$\ln W_f$ = لگاریتم طبیعی وزن نهایی بر حسب گرم

$\ln W_i$ = لگاریتم طبیعی وزن اولیه بر حسب گرم

t = طول دوره پرورش بر حسب روز

میانگین رشد روزانه (Average Daily Growth)

$$ADG (g / fish / day) (\%) = \left[\frac{W_t - W_i}{W_i \times T} \right] \times 100$$

W_i = وزن اولیه ماهی

W_t = وزن نهایی ماهی

T = طول مدت پرورش

در طول دوره پرورش فاکتورهای محیطی به صورت روزانه مورد اندازه گیری قرار می گرفتند. با توجه به اینکه منبع تامین آب چشمه بود این فاکتورها نوسانات کمی داشتند. به طوری که دمای آب ۱۶/۲ درجه سانتی گراد، اکسیژن محلول در کل دوره آزمایش معادل ۸/۵ میلی گرم در لیتر و pH ۷/۱ بود.

تبدیل غذایی متعلق به تیمار ۳ ($0/026 \pm 0/95$) و بیش‌ترین آن متعلق به تیمار شاهد به میزان $1/57 \pm 0/547$ به دست آمد ($P < 0/05$). ولی از لحاظ درصد بازماندگی اختلاف معنی دار آماری دیده نشد ($P > 0/05$) (جدول ۱).

جدول ۱: مقایسه میانگین شاخص‌های رشد بچه ماهی قزل‌آلای رنگین کمان تغذیه شده با پروبیوتیک باکتوسل

شاخص	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	تیمار ۴ (شاهد)
میانگین وزن (گرم)	$35/27 \pm 4/15^a$	$43/07 \pm 1/56^b$	$48/9 \pm 0/96^c$	$30/82 \pm 2/16^a$
میانگین طول (سانتی متر)	$16/33 \pm 0/6^ab$	$17/9 \pm 1/25^b$	$21/17 \pm 0/47^c$	$14/77 \pm 0/8^a$
شاخص وضعیت	$0/81 \pm 0/111^b$	$0/97 \pm 0/196^b$	$1/12 \pm 0/34^a$	$0/77 \pm 0/95^b$
ضریب تبدیل غذایی	$1/56 \pm 0/087^b$	$1/18 \pm 0/151^{ab}$	$0/95 \pm 0/026^a$	$1/57 \pm 0/547^b$
درصد افزایش وزن	$46/26 \pm 1/473^a$	$69/5 \pm 4/163^a$	$76/65 \pm 5/384^b$	$39/14 \pm 1/872^a$
ضریب رشد ویژه	$1/11 \pm 0/838^a$	$1/25 \pm 0/264^a$	$1/36 \pm 0/196^b$	$1/02 \pm 0/603^a$
میانگین رشد روزانه	$3/53 \pm 0/458^a$	$3/82 \pm 0/623^b$	$4/51 \pm 0/945^c$	$2/13 \pm 0/121^{ab}$
درصد بقا	$99/5 \pm 0/458$	$99/4 \pm 0/623$	$99/6 \pm 0/945$	$99/3 \pm 0/121$

حروف غیر همسان در هر ردیف نشانگر وجود اختلاف معنی دار می‌باشد ($P < 0/05$)

مقادیر این باکتری روند افزایشی داشت، به طوری که باز در تیمار ۳ بیش‌ترین مقدار را به خود اختصاص داده بود و تیمار شاهد همچنان فاقد این باکتری بود.

با توجه به جدول ۲ می‌توان گفت که بیش‌ترین مقدار باکتری *Pedococcus acidlactici* در تیمار ۳ (300 گرم پروبیوتیک باکتوسل در هر تن از غذا) به غذا چسبیده بود. ضمن اینکه با گذشت یک هفته از افزودن پروبیوتیک به غذاهای تیماری

جدول ۲: توئال کانت باکتری *Pedococcus acidlactici* در غذای ماهیان قزل‌آلا

تیمار غذایی	روز اول cfu/g	روز هفتم cfu/g	Log-cfu	Log-cfu
۱	36000^b	105667^b	$4/47^b$	$5/04^b$
۲	53334^c	235334^c	$4/65^b$	$5/37^c$
۳	75334^d	326667^d	$4/88^b$	$5/52^c$
۴	a	a	a	a

حروف غیر همسان در هر ردیف نشانگر وجود اختلاف معنی دار می‌باشد ($P < 0/05$)

با توجه به نتایج جداول ۳ و ۴ مشاهده شد که فلور کلی باکتریایی و باکتری *Pedicoccus acidlactici* در طی دوره پرورش در روده بچه ماهیان رشد کرده و تداوم یافته است. نکته قابل توجه حضور باکتری باکتوسل در روده ماهیان

شاهد بوده و این موضوع به گسترش و انتشار وسیع باکتری *Pedicoccus acidlactici* در محیط بستگی دارد که ممکن است در جریان اختلاط غذا با باکتری یا موقع غذا دادن و دست‌های آلوده این نفوذ صورت گرفته باشد.

جدول ۳: شمارش کلی فلور باکتریایی و پروبیوتیک (*Pedicoccus acidlactici*) در لوله گوارش ماهیان قزل آلا ی رنگین کمان در پایان دوره تحقیق در محیط کشت TSA

نمونه‌های ماهی	فلور باکتریایی روده ماهی	شمار پروبیوتیک (<i>Pedicoccus acidlactici</i>)
ماهی	قزل آلا Cfu/g	روده ماهی Cfu/g
۱	1×10^4	3×10^3
۲	3×10^4	4×10^3
۳	3×10^4	1.5×10^4
۴	1×10^4	-

جدول ۴: توتال کانت پروبیوتیک (*Pedicoccus acidlactici*) در روده ماهیان قزل آلا ی رنگین کمان در پایان دوره تحقیق در محیط کشت MRS

نوع تیمار	MRS-cfu/g	Log-cfu
۱	3300^b	$3/47^b$
۲	7300^b	$3/84^b$
۳	36367^c	$4/64^c$
۴	600^a	$2/74^a$

در تیمار ۳: باسلیوس sp، سودوموناس، لاکتوباسیل، اشیشیا کلی، کلبسیلا.

جدول ۵: درصد فراوانی باکتری‌های هوازی و بی‌هوازی اختیاری جداسازی شده به تفکیک در هر تیمار از روده ماهیان قزل آلا ی رنگین کمان در پایان دوره تحقیق در محیط کشت TSA

نام باکتری	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	تیمار ۴
Aerococcus	۳۳/۳۴	-	-	۳۳/۳۴
streptococcus	۶۶/۶۶	-	-	-
staphylococcus	-	۶۶/۶۶	-	۳۳/۳۳
Lactobacillus	-	۳۳/۳۴	-	-
Micrococcus	-	-	۳۳/۳۳	۳۳/۳۴
Alcaligenes	-	-	۳۳/۳۳	-
Moraxella	-	-	۳۳/۳۳	-

مهم‌ترین باکتری‌های جداسازی شده از روده ماهیان تیمار و شاهد در جدول ۵ آمده است. همچنین در آزمایش‌ها و تکرارهای دیگری باکتری‌های زیر نیز از روده ماهیان در حال بررسی جدا شده است: در تیمار ۱: باسلیوس sp، لاکتوباسیل، آئروموناس، اشیشیا کلی، شیگلا، سودوموناس، کلبسیلا، در تیمار ۲: اشیشیا کلی، کلبسیلا، سودوموناس، لاکتوباسیل، باسلیوس sp،

به طوری که در تیمار ۱۰۰ ppm: باسلیوس sp، لاکتوباسیل، آئروموناس، اشیشیا کلی، شیگلا، سودوموناس، کلبسیلا، در تیمار ۲۰۰ ppm:

"*Paralichthys olivaceus*"، مشاهده کردند که طول و وزن نهایی در گروه‌هایی که از پروبیوتیک استفاده شد، بالاتر بود. در آزمایشی Ghosh و همکاران (۲۰۰۲) که از باکتری *Bacillus circulans* جدا شده از روده ماهی انگشت قد "*Labeo rohita*" Rohu استفاده نمودند و اثر آن را بر میزان رشد لارو ماهی Rohu بررسی کردند، رشد بهتری را در تیمارهای پروبیوتیکی به دست آوردند. Arevalo و Garriques (۱۹۹۵) در هچری های *Penaeus vannamei* در اکوادور، از *Vibrio alginolyticus* استفاده نمودند و رشد بیشتر را در گروه‌هایی که دارای پروبیوتیک بودند در مقایسه با گروه شاهد مشاهده کردند.

ثابت شده که استفاده از سویه *Pediococcus acidilactici* در ماهی قزل آلا منجر به بهبود افزایش وزن شده است (Aubin et al., 2005). همچنین این اثر در ماهی تیلایپای نیل (Shelby et al., 2006) و Channel catfish نیز ثابت شده است (Shelby et al., 2007). همچنین آرتمیای غنی شده با *Pediococcus acidilactici* در افزایش وزن لارو ماهی Pollack موثر بود (Gatesoupe, 2002). Gatesoupe (۱۹۹۹) بیان نمود که برخی پروبیوتیک‌ها اشتها را افزایش می‌دهند و افزایش کلی را در فاکتورهای رشد، از جمله وزن بوجود می‌آورند. Irianto و Austin در سال (۲۰۰۲) عنوان کردند که اضافه کردن پروبیوتیک‌ها به غذای ماهی باعث افزایش فعالیت‌های گوارشی و آنزیمی و تحریک اشتها و نهایتاً افزایش رشد می‌شود. جعفریان و همکاران (۱۳۸۶) نشان دادند که استفاده از آرد دافنی ماگنای مکمل شده با باسیلوس‌های پروبیوتیکی، تاثیر بسیار بالایی بر کارایی تغذیه و رشد لاروهای ماهیان قزل آلا دارد (جعفریان و همکاران

اشرشیاکلی، کلبسیلا، سودوموناس، لاکتوباسیل، باسیلوس sp، در تیمار ۳۰۰ ppm: باسیلوس sp، سودوموناس، لاکتوباسیل، اشرشیاکلی، کلبسیلا. باید توجه داشت که فلور باکتری‌های طبیعی روده ماهی با تنوع رژیم غذایی، شرایط محیطی و آب، بیماری و سن و دیگر فاکتورها می‌تواند در طول دوره پرورشی با تغییراتی توأم باشد.

بحث

در این تحقیق افزودن سطوح مختلف پروبیوتیک باکتوسل (۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰ گرم پروبیوتیک باکتوسل در هر تن از غذا) به جیره غذایی ماهی قزل آلا رنگین کمان به طور معنی دار موجب افزایش فاکتورهای مختلف رشد، بالطبع تولید نهایی تیمارها در مقایسه با شاهد (تیمار ۴، بدون افزودن پروبیوتیک باکتوسل) شد. به طوری که تیمار ۳ (۳۰۰ گرم پروبیوتیک باکتوسل در هر تن از غذا) در بین سه سطح پروبیوتیک مصرفی، وزن بالاتری (۴۸/۹ گرم) حاصل نمودند. بالاتر بودن وزن را در تیمارهای پروبیوتیکی می‌توان در برخی تحقیقات دیگر نیز مشاهده نمود. چنین نتایجی را محققین دیگر با افزودن انواع پروبیوتیک‌ها به جیره غذایی آبزیان پرورشی به دست آورده‌اند. به طوری که Rengpipat و همکاران (۱۹۹۸) در آزمایش تغذیه ای که روی میگوی *Penaeus monodon* انجام دادند و از *Bacillus S11* به عنوان پروبیوتیک در غذا استفاده نمودند، پس از پایان دوره آزمایش رشد بیشتری در میگوهای تیمارهایی که از غذای آغشته به پروبیوتیک تغذیه کردند، مشاهده کردند. Taoka و همکاران (۲۰۰۶) در آزمایشی بر روی فلاندر ژاپنی

پایین تری را به دست آوردند که با نتایج به دست آمده در این تحقیق مطابقت دارند.

با توجه به میانگین دما (۱۶/۲) درجه سانتی گراد، اکسیژن (۸/۵ میلی گرم در لیتر) و pH (۷/۱) که در کلیه تیمارهای آزمایشی تقریباً یکسان و در محدوده شرایط استاندارد پرورش ماهی قزل آلائی رنگین کمان بود، و با توجه به اینکه تاثیر محرک‌های رشد مشروط به فاکتورهای محیطی است (Wache et al., 2006)، و دما تأثیر بیشتری بر فعالیت پروبیوتیک‌های مخمری نسبت به باکتری‌ها دارند (Gatesoupe et al., 2005)، همچنین پروبیوتیک به عنوان یک محرک رشد در این آزمایش استفاده شد، از این رو نتایج به دست آمده از این آزمایش می‌تواند برای بخش‌های اجراء توصیه گردد.

در نهایت اینکه اختلاف معنی داری در درصد بقاء بین تیمارها مشاهده نشد و تمامی تیمارها دارای درصد بقاء بالای ۹۹ درصد بودند، که می‌تواند به دلیل فراهم بودن شرایط پرورش مناسب و اصولی در مراحل اجراء این تحقیق باشد. ضمن اینکه محققین دیگر هم نتوانستند به تفاوت‌های معنی داری در اثر استفاده از پروبیوتیک‌ها دست یابند. زیرا درصد بقاء در تحقیقات آن‌ها نیز بالا بود (ناصری، ۱۳۸۷؛ Farzanfar et al., 2006).

در بررسی که بر روی میکروفلور روده بچه ماهیان قبل از شروع به تغذیه فعال انجام گرفت هیچگونه باکتری باکتوسلی در میکرو فلور روده ماهیان مشاهده نشد، که نشان دهنده آنست که باکتوسل جزء میکروفلور روده قزل آلائی رنگین کمان نمی‌باشد. در این تحقیق بیش‌ترین تعداد کل باکتری پروبیوتیک موجود در غذا در روز اول افزودن به غذا در تیمار ۳

(۱۳۸۶). ضیائی نژاد و همکاران (۱۳۸۳) نشان دادند که رشد و نرخ بقاء میگوی سفید هندی از ۷۱/۵ درصد در گروه شاهد به ۸۸/۳۵ درصد در میگوی سفید هندی تحت تاثیر باسیلوسهای زیست یار ارتقاء یافت. در تحقیق ناصری (۱۳۸۷) نیز به درستی نقش مثبت پروبیوتیک‌ها در افزایش وزن لارو ماهیان قزل آلا اشاره شده است و به این نتیجه رسیدند که افزودن یک درصد پروبیوتیک BioPlus 2B به طور معنی داری وزن را بهبود می‌بخشد.

ضریب تبدیل غذایی به عنوان شاخصی جهت ارزیابی توانایی ماهی در تبدیل مواد غذایی خورده شده به گوشت مطالعه شد. در این تحقیق کمترین ضریب تبدیل غذایی (۰/۹۵) در تیماری که حداکثر وزن را دارا بود (۳)، مشاهده گردید. علت این امر را می‌توان در این دانست که احتمالاً پروبیوتیک‌ها اشتها را تحریک می‌کنند و با تولید ویتامین‌ها و آنزیم‌های گوارشی نظیر پروتازها و تجزیه ترکیبات غیر قابل هضم، شرایط تغذیه‌ای بهتری را در ماهی ایجاد می‌نماید و موجب جذب مناسب تر مواد غذایی و تولید گوشت گردد (Imada et al., 1985). این احتمال هم وجود دارد که افزودن پروبیوتیک به جیره غذایی، نسبت جذب مواد غذایی موجود در جیره را افزایش دهد (Ghosh et al., 2002). به طور کلی، ضریب تبدیل غذایی پایین نشان دهنده این است که مصرف غذا در ماهیان، به موازات استفاده از پروبیوتیک، کاهش می‌یابد (Arslan et al., 2004)، که از لحاظ اقتصادی برای پرورش دهندگان حائز اهمیت می‌باشد. همچنین Khattab و همکاران (۲۰۰۵) با استفاده از پروبیوتیک *Micrococcus luteus* بر روی ماهی تیلاپیا "*Oreochromis niloticus*" ضریب تبدیل غذایی

دیده شد. این حالت پس از یک هفته نیز مشاهده گشت. این نتایج نشان دهنده آن است که اولاً برای حصول نتایج مثبت مورد انتظار، باید مقدار ۳۰۰ گرم در هر تن غذا افزوده شود تا مراحل چسبیدن به غذا و در اختیار قرار گرفتن ماهی به خوبی انجام گیرد. ضمن اینکه ما می توانیم غذاهای آغشته به پروبیوتیک باکتوسل را تا یک هفته نگهداری و استفاده کنیم.

ضمن اینکه با افزایش پروبیوتیک باکتوسل در غذا، میزان حضور این پروبیوتیک در روده افزایش یافت که خود تأییدی بر این واقعیت است که همزمان با افزایش سطح پروبیوتیک در غذا، نسبت این باکتری در روده تغییر می کند. Ringo و همکاران (۱۹۹۸)، در آزمایشی که بر روی لارو توربوت انجام داده بودند دریافتند که میکروفلور روده در لارو توربوت قویاً تحت تأثیر *Vibrio pelagius* قرار گرفته بود و بخش زیادی از فلور روده را تشکیل داده بود. در آزمایش Gildberg و همکاران (۱۹۹۵)، *Carnobacterium divergens* را به صورت فریز خشک به جیره غذایی اضافه نمودند که منجر به افزایش تعداد زیادی از این نژاد در روده آزاد ماهی اطلس شده بود. همچنین ۷۰ درصد میکروفلور روده لارو کاد را، پس از قرار گرفتن در معرض باکتری *Lactobacillus plantarum* تشکیل داده بود. در حالی که در گروه شاهد فقط یک درصد میکروفلور روده را تشکیل داده بود. ناصری نیز در سال ۱۳۸۷ به این نتیجه رسید که هرچه میزان پروبیوتیک افزوده شده به غذا بیشتر باشد، به همان نسبت مقدار آن در روده ماهی قزل آلائی رنگین کمان بیشتر می شود. در نتیجه افزایش جمعیت باکتوسل در روده ماهی قزل آلائی رنگین کمان می تواند دال بر قدرت بالای این باکتری در تشکیل کلونی در روده ماهی باشد. اما چون در این

آزمایش پروبیوتیک دائماً از طریق غذا وارد دستگاه گوارش شده بود، در مورد توانایی تکثیر آن در روده نمی توان نظر قطعی داد، از طرف دیگر با توجه به تراکم بالای آن می توان نتیجه گرفت که باکتوسل ها قدرت جای گیری بالایی در روده بچه ماهی قزل آلا داشته باشند و همچنین توانایی پایداری آن ها در برابر شرایط محیطی داخلی روده بسیار بالا باشد. Bergh و همکاران (۱۹۹۴)، معتقد بودند که تشکیل کلونی روده معمولاً، همزمان با شروع تغذیه خارجی افزایش می یابد و مشابه غذای زنده ای می گردد که در محیط پیرامون وجود دارد.

نکته قابل توجه حضور پروبیوتیک در روده ماهیان شاهد بوده و این موضوع به گسترش و انتشار وسیع باکتری *Pedococcus acidilactici* در محیط بستگی دارد که ممکن است در جریان اختلاط غذا با باکتری یا موقع غذا دادن و دست های آلوده این نفوذ صورت گرفته باشد.

در مجموع این تحقیق می توان گفت که پروبیوتیک باکتوسل اثر مثبتی روی فاکتورهای رشد و بهبود فلورباکتریایی روده قزل آلائی رنگین کمان دارد. به طوری که با توجه به قدرت چسبندگی پروبیوتیک باکتوسل به غذا، افزایش فاکتورهای رشد، کاهش ضریب تبدیل غذایی و پر شمار شدن باکتری های مفید روده، به ویژه باکتری اسید لاکتیک، بهترین دوز کاربردی پروبیوتیک باکتوسل ۳۰۰ گرم در هر تن غذا می باشد.

سپاسگزاری

اشرکت گلپاد به دلیل در اختیار گذاشتن نمونه پروبیوتیک و همچنین جناب آقای مهندس رقابی

نامه کارشناسی ارشد شیلات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، ۱۵۴ صفحه.

6. Aubin, J., Gatesoupe, F.J., Labbe, L., Lebrun, L., 2005. Trial of probiotics to prevent the vertebral column compression syndrome in Rainbow Trout (*Oncorhynchus mykiss* Walbaum). *Aquaculture Research*, 36(8): 758 – 767.
7. Arslan, M., Ozcan, M., Matur, E., Cotelioğlu, U., Ergul, E., 2004. The effects of probiotics on leptin level, body, liver, and abdominal fat weights during the rapid growth phase of broilers. *Indian Veterinary Journal*, 81(4): 416-420.
8. Bergh, Ø. Naas, K.E., Harboe, T., 1994. Shift in the intestinal microflora of Atlantic Halibut (*Hippoglossus hippoglossus*) larvae during first feeding. *Canadian Journal of Fisheries and Aquatic Sciences*, 51(8): 1899-1903.
9. Farzanfar, A., 2006. The use of probiotics in shrimp aquaculture. *FEMS Immunology and Medical Microbiology*, 48(2):149-58.
10. Fuller, R., 1989. Probiotics in man and animals. *Journal Applied Bacteriology*, 66(5):365-78.
11. Garriques, D., Arevalo, G., 1995. An evaluation of the production and use of a live bacterial isolate to manipulate the microbial flora in the commercial production of *Penaeus Iannemei* postlarvae in Ecuador. *Proceedings of the special session on Shrimp Farming. The World Aquaculture Society, San Diego, CA, USA*, 53–59.
12. Gatesoupe, F.J., Zambonino Infante, J.L., Cahu, C., Quazuguel, P., 1997. Early weaning of Seabass larvae, *Dicentrarchus labrax*: the effect on microbiota, with particular attention to iron supply and exoenzymes. *Aquaculture*, Volume 158, Issues 1–2, pp. 117–127.
13. Gatesoupe, F.J., 1999. The use of probiotics in aquaculture: a review. *Aquaculture*, Volume 180, Issues 1–2, pp. 147-165.
14. Gatesoupe, F.J., 2002. Probiotic and formaldehyde treatments of *Artemia* nauplii as food for larval Pollack, *Pollachius pollachius*. *Aquaculture*, Vol. 212, N. 1-4, pp. 347–360.
15. Gatesoupe, F.J., Aubin, J., Quentel, C., Labbé, L., 2005. Ofimer probiotic study on rainbow trout. IV. The settlement of intestinal microbiota in Rainbow Trout (*Oncorhynchus mykiss*) fry submitted to probiotic treatment. In: Hendry, C.I., Van Stappen, G., Wille, M., Sorgeloos, P. (Eds.), *Larvi 2005, 4th Fish and Shellfish Larviculture Symposium*, 5–8 September 2005, Ghent University, Gent,

مدیریت این شرکت و جناب آقای مهندس نادری کمال تشکر و قدردانی را می نمایم. از مسئول محترم مزرعه پرورش قزل آلائی رنگین کمان پاریس چابکسر آقای مهندس مانی حلاج پور به دلیل اینکه شرایط انجام این تحقیق را به نحو احسن فراهم نمودند نهایت تشکر را داریم.

منابع

۱. جعفریان، ح.، آذری تاکامی، ق.، کمالی، الف.، سلطانی، م.، حبیبی رضایی، م.، ۱۳۸۶. استفاده از باسیلوس های پروبیوتیکی غنی شده با ناپلی آرتیمیا ارومیانا به منظور رشد و بقاء (*Acipenser persicus*) لاروهای تاس ماهی ایرانی. *مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان*. جلد چهاردهم، شماره دوم، صفحات ۸۷–۷۷.
۲. جنابی حق پریت، ر.، مشکینی، س.، توکمه چی، الف.، ۱۳۹۲. اثرات پروبیوتیک باکتوسل و پری بیوتیک مانان اولیگوساکارید بر رشد و ایمنی در ماهی قزل آلائی رنگین کمان. *مجله تحقیقات دامپزشکی دانشگاه تهران*. دوره ۶۸، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۲، صفحات ۳۷۵–۳۸۲.
۳. ضیایی نژاد، س.، آذری تاکامی، ق.، میرواقفی، ع. ر. حبیبی رضایی، م.، شکوری، م.، ۱۳۸۴. کاربرد باکتری های باسیلوس به عنوان پروبیوتیک برای افزایش پارامترهای رشد و تولید در استخرهای پرورش میگوی سفید هندی. *مجله منابع طبیعی ایران*، جلد ۵۸، شماره ۴، صفحات ۸۵۲–۸۴۳.
۴. فرزانهفر، ع.، ۱۳۸۴. تکثیر و پرورش آزاد ماهیان. موسسه تحقیقات شیلات ایران، ۲۱۵ ص.
۵. ناصری، س.، ۱۳۸۷. بررسی تاثیر پروبیوتیک و آهن بر رشد و بازماندگی لارو قزل آلائی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*, Walbaum, 1792). پایان

23. Samantaray, K., and Mohanty, SS. 1997. Interactions of dietary levels of protein and energy on fingerling snakehead, *Channa striata*. Fish Nutrition Laboratory, College of Fisheries, Orissa University of Agriculture and Technology, Rangailunda, Berhampur 700-760.
24. Shelby, R.A., Lim, C., Yildirim-Aksoy, M., Delaney, M.A., 2006. Effects of probiotic Diet supplements on disease resistance and immune response of young Nile tilapia, *Oreochromis niloticus*. Journal of Applied Aquaculture, Volume 18, Issue 2 pp. 22-34.
25. Shelby, R.A., Lim, C., Yildirim-Aksoy, M., Klesius, P.H., 2007. Effects of probiotic bacteria as dietary supplements on growth and disease resistance in young Channel Catfish, *Ictalurus punctatus* (Rafinesque). Journal of Applied Aquaculture. Volume 19, Issue 1, pp. 81-91.
26. Taoka, Y., Maeda, H., Jo, J.Y., Jeon, M.J., Bai, S.C., Lee, W.J., Yuge, K., Koshio, S., 2006. Growth, Stress tolerance and non-specific immune response of Japanese Flounder *Paralichthys olivaceus* to probiotics in a closed recirculating system. Fisheries Science, Volume 72, Issue 2, pp. 310-321.
27. Wache, Y., Auffray, F., Gatesoupe, F.J., Zambonino, J., Gayet, V., Labbe, L., Quentel, C., 2006. Cross effects of the strain of dietary *Saccharomyces cerevisiae* and rearing conditions on the onset of intestinal microbiota and digestive enzymes in Rainbow Trout, *Onchorhynchus mykiss* fry. Aquaculture, Volume 258, Issue 1-4, pp.470-478.
- Belgium. EAS Special Publication, vol. 36. European Aquaculture Society, Oostende, Belgium, pp. 180-183.
16. Ghosh, K., Sen, S.K., Ray, A.K., 2002. Growth and survival of Rohu, *Labeo rohita* (Hamilton) spawn fed diets supplemented with fish intestinal microflora. Acta. Ichthyology Piscatorial, 32(1), pp. 83-92.
17. Gildberg, A., Johansen, A., Bogwald, J., 1995. Growth and Survival of Atlantic Salmon (*Salmo salar*) Fry Given Diets Supplemented with Fish Protein Hydrolysate and Lactic Acid Bacteria During Challenge Trial with *Aeromonas salmonicida*. Aquaculture, Vol. 138, pp. 23-34.
18. Imada, C., Simidu, U., Taga, N., 1985a. Isolation and characterization of marine bacteria producing alkaline protease inhibitor. Bulletin of the Japanese Society of Scientific Fisheries 51, 799-803.
19. Irianto, A., Austin, B., 2002. Probiotics in aquaculture: Reviews Journal of Fish Diseases, Vol. 25, No. 11, 11.2002, p. 633-642.
20. Khattab, Y.A.E., Shalaby, A.M.E., Abdel-Rhman, A.A., 2005. Use of probiotic bacteria as growth promoters, anti-bacterial and their effects on physiological parameters of *Oreochromis niloticus*. Aquaculture, 28, pp. 74-81.
21. Rengpipat, S., Phianphak, W., Piyatiratitivorakul, S., Menasveta, P., 1998. Effects of a probiotic bacterium on Black Tiger shrimp *Penaeus monodon* survival and growth. Aquaculture, Volume 167, Issues 3-4, pp. 301-313.
22. Ringo, E., Gatesoupe, F.J., 1998. Lactic acid bacteria in fish: a Review. Aquaculture, Volume 160, Issues 3-4, pp. 177-203.